

מראה רגיל של דיסקוטק "דן"
למה לא אומרים שזה קרה בטרומפלדור-הירקון?

אליי נידדת מישטרה העומדת כל הזמן בחזית המועדון. שמעתי שמעות שרוצים להתנכל לי ולמועדון, ואתמול באמת ניסו לשרוף את המקום. אני לא יודע מי זה, ואני חושש שזהו משהו המנסה לנצל את מה שקרה כאן, הרצח שהיה בחוץ.
עד כאן.

מועדון של קוקסינלים

האווירה בברס-התימנים מי תוחה, מאז נודע דבר מעצם של שלושת הנערים כחשד לרצח.

כל אנשי הכרם מכירים את הנערים ומישפחותיהם. בנינוער רבים מביעים את דעתם בקול רם, ומספרים לכל מי שרק מוכן לשמוע שנערים אלה דווקא יודעים כטיפוסים שקטים, "שלא מתעסקים בשטריות".

נער הלומד יחד עם הנער שנעצר כחשד לרצח אמר לי כי שוב נדבקת לכרם תרמית של פשע ושל אלימות, אחרי זמן רב של שקט.

הנער: "הכרם היום מקום שקט, לא כמו פעם שהיו בלגאנים. אסרו את רוב סוחריהם ובערב, בשעה 8, כבר לא רואים אנשים כסימטות. אנתנו לומדים בבית-ספר וחיים בשקט. עכשיו שוב תידבק אלינו סטיגמה של עבריינים."

"חבר שלי לא רוצה. הוא נער שקט וצנום, שלא מתעסק עם אף אחד, ואם קורה מיקרה כזה, בטח מישוהו אחר יום את זה. העיתונים עושים חגיגה, ולפי מה שכותבים כאילו כבר שפטו אותה. בינתיים עוד לא יודעים בדיוק מה קרה, וצריך לחכות. אנחנו התבררה יודעים שקרה מיקרה איום ומקומים שהחברים שלנו ייצאו מהעניין, אחרי שהאמת תתברר."

לשלושת אבותיהם של הנערים יש באסטות בשוק הכרמל. אביו של הנער מוכר גבינות, ואביו של השני מוכר חמוצים. שני הגברים מוכרים ואהודים בשוק.

לאביו של הנער שישה ילדים, ארבעה בנים ושתי בנות. אחת שוחררה מצה"ל לא מזמן, והיא עומדת להתחתן בימים אלה.

האב נידון בשעתו לחמש שנות מאסר שאותן ריצה בבית-הסוהר, בעיקבות סיכסוך בשוק-הכרמל, שבו דקר בעל באסטה סמוכה. אשתו היתה שותפה לתקיפה ונידונה אף היא, וישבה שתיים בבית-הסוהר. הילדים גדלו במוסדות, עד שההורים שוחררו מהכלא. הבנים נוהגים לבלות במקומות שלא מקובלים על האב, כגון מועדון ולנטינו, שרוב מבקריו הם המור סקסואלים וקוקסינלים, לא פעם עקב האב אחרי בניו והוציא אותם ממקו מות-בילוי אלה.

המקום היה מלא מהרגע הראשון. הבאתי להקות, מינימל קומפקט, אוריה היפ, ולהקת משנייה הפועה אצלי בכבודה. היתה גם להקת סיאם, בזמן ומרגלית אנקורי, וגם דיוויין. במשך הזמן הגיעו אליי נועים, שהבעלים הקודמים הסתכסכו איתם בחובות עצומים. פיתאום מצאתי את עצמי כונס-נכסים.

יום אחד, כעבור שלושה חודשים, הגיעו בעלי המקום, שמהם שכרתי את המקום. אחד נכנס ושניים הסתתרו בחוץ. הפקידה פתחה לאחד, והשניים התפרצו פנימה. הם ביקשו מהפקידה לעזוב, וניקו את המישרד מכל ניירת, כולל החוזים שהיו שם.

כשהגעתי בערב, מצאתי מנעולים שהוחלפו ושומרים שלא איפשרו לי להיכנס. השומרים היכו אותי והזמנתי מישטרה. הם טענו לפני המישטרה שהם בעלי המקום, ואינם יודעים מי אני בכלל.

עליתי עם השוטר למישרד ולא מצאתי שום מיסמך המצביע על בעלותי על המקום. השוטר הציע שאגיש תביעה אורחית.

באותה ההודמנות שהתפרצו למישרד, הודיעו לי כי הציוד מוחרם ודרשו כי אסתלק מהמקום. בית-המישפט פסק שעד לבידור העניין המקום יישאר כפי שהתנהל כחודשים אחד רונים, עד להחלטת בית-המישפט.

למרות זאת, הם חזרו למקום וטענו שהם שהפעילו את המקום כחודשים האחרונים, ולא אני. ניגשתי לבית-המישפט כדי להוציא צו-מניעה נגדם. הגעתי למקום ביום שישי, בשעות שהמקום אמור היה להיפתח, ושוב מצאתי שומרים מטעמם. הם התיישבו בקופה כדי לפתוח. נכנסתי וביקשתי לשוחח עימם. הם לא הסכימו, אבל אחרי שכנועים מצדדי הם עשו לי טובה ודיברו איתי. הצעתי להם להעלות את דמי-השכירות, כדי למנוע ויכוחים ומישפטים וכדי להגיע איתם לפשרה כלשהי. די חששתי, כי הם איימו עליי. כשראיתי שאינם מעוניינים בשום הידברות, הוצאתי את צו-המניעה מהכיס והראיתי להם. הם התקשרו עם עורך-דין, והוא יעץ להם לכבד את הצו מיידי.

המקום התנהל מאז כרגיל, היות ובשלב מסויים התערבה גם היחידה המרכזית. זה קרה אחרי שעברייני ידוע בא לאיים עליי.

באותה תקופה גם קיבלתי שיחות טלפוניות אנונימיות ובהן איימו עליי. באחת השיחות אמר לי מישוהו: "כדאי לך להתחיל לנסוע במוניות, אתה לא צריך מרצדס". ובאמת, כעבור תקופה גנבו לי את האוטו והשחיתו אותו לגמרי, לא נשאר ממנו זכר.

לפני זמן קצר עצרו את העברייני המועד שהסירי אותי. הוא נשלח לתקופת-מאסר ארוכה. בעניין אחר, ומאז יש לי שקט כדך. מאז הרצח כיום השישי שוב שלחו

יגיעו אליו. למי הכוונה? האם למס-

ההכנסה, או אולי לבעלים הקודמים של קולנוע דן? הבעלים הקודמים, וביניהם שוקי וייס, בעל קפה דיצה לשעבר, עדיין טוענים שהמקום שייך להם, וכי הוא רק מנהל את המקום. היו כמה אי-נעימויות בקשר לאותו עניין. איציק אינו מעוניין לדבר על נושא זה. **אחרי לחץ מסוים, הוא סיפר את גרסתו:**

המקום היה בבעלותם של ארבעה שותפים: שוקי וייס, ישראל תורג'מן,

אוהב אותי. אני צעיר ומבין את הראש שלהם, לא כמו אלה הנשואים, שלא יודעים מה הנוער רוצה. אנשים לא באים לקולנוע דן. הם באים לאיציק אבנרי. אני שומר על קשר אישי עם המישפחות, ובימי שישי שולחות לי האמהות כל מיני מאכלים ומעדנים שהן מכינות. הורים מטלפנים אליי ומתייעצים מה לעשות עם ילדיהם, ומבקשים ממני לשלוח אותם הביתה בזמן."

האם לא קשה לו להיות בקשר אישי עם כל כך הרבה הורים? הרי לקולנוע דן מגיעים כ-800 עד 1000 בנינוער בימי שישי ושבת, ומה עם מי שבאים לפינוגין?

אבנרי הסביר שזו לא בעיה בכלל. בשלב זה הצטרף אלינו שווילי איש שממון, לבוש במיכנסים קצרים פירחוניים וגופיה בנוסח ילדי-ההוא. גם הוא עמוס בתכשיטים. שווילי, הידוע כשותפו של אבנרי, פתח מיזורת ג'יימס בונר, ובה אלפי שקלים — הפידיון של ליל-שבת, הערב שלאחר הרצח.

הם ספרו את הכסף ביחד, ואיציק נראה מרוצה. שווילי סיפר שהמקום היה מלא בשבת עד אפס מקום, וכי עניין הרצח לא השפיע על המבקרים הצעירים.

התפרצות למישרד

איציק אוהב את שווילי, והוא סיפר לי כיצד הציל את שווילי מציפורני הפשע. "את ניסים וווילי, המכונה שווילי, היכרתי לפני חמש שנים במועדון התיאטרון. לשם הגיע עם עוד עבריינים כמוהו מיפ. נתתי להם מיסגרת מסוימת של

שנתיים לשכור, למועדונים אחרים שכרשתי, שוטר בשכר, אך המישטרה לא היתה מוכנה לאשר זאת, ללא כל נימוק. אפילו תשובה לא קיבלתי. "עכשיו אני חושב שאילו היה שוטר או שניים בשכר, אולי הרצח לא היה קורה."

"בכלל, לא צריך להזכיר את קולנוע דן בקשר לרצח. יכולים לדבר על צומת טרוימפלדור-הירקון, שם זה קרה!"

במהלך השיחה הפועה שוטר ושאל לכתובתו הקבועה של אבנרי. השוטר החתים אותו על צו-הסגירה, וביקש לתלות את הצו על דלת המועדון. אבנרי הסביר לשוטר שהוא חי בארבעה מקומות. הוא ניסה להרשים את השוטר, והסביר לו כי ברשותו וילה בהרצליה-פיתוח, דירה בכתים ועוד שתי דירות, אחת ברמת-גן ואחת בתל-אביב. השוטר התעקש ושאל היכן הוא ישן כלילה ואיפה אפשר למצוא אותו, ואבנרי אמר שזה לא קבוע.

מיזודה של כסף

איציק אבנרי — חתיך, גוף אתלטי ופנים חביבות, עיניים ירוקות ממזרות — אוהב כסף על עצמו. הוא מראה קטעי-עיתונות המספרים על עושרו ומעמדו.

הוא עונר תכשיטים רבים, טבעות משובצות יהלומים, צמיד-זהב עבה ושרשרת-זהב, שמישקלן כחצי ק"ג. בחור נוצץ.

בכתבות הוא מכונה "מלך המועד-דונים". ועוד כותרות: "איציק קונה הכל", "גולד עם כפית כסף ככה".

הוא סיפר על הוריו האמידים, שרכשו איכרה, שעל סיפונה הם

גופתו של גיד אלנורוב (צילום: אבי הזאב)
"שילמתי עבור שיניים שבורות"

יאנוש יצחק וויזו. הם פתחו את המקום לפני ארבע וחצי שנים. הם הביאו להקות שהעלות שלהן היתה גבוהה מהרווחים. היו להם הפסדים של מאות אלפי דולארים, והחליטו להשכיר את המקום.

באתי איתם למשא-אומת, והשכירו לי את המקום בכסום של 2,160 דולר לחודש. הבנתי שהם רוצים לברוח מהמקום במהירות. הם מכרו כ-50 כרטיסים בערב, ולא הלך להם.

לפי דעתי, אנשים לא באים למועדון אלא אל מי שמנהל אותו ומארח אותם, וכמובן מתייחסים למרטיקה ולתקליטן.

היו לי חששות, היות ולמקום היה שם גרוע של מקום הנמצא בירדני. אבל אני דווקא ראיתי בזה אתגר. בני הנוער הנאמנים לי ידעו שכמיסגרת רשת-המקומות שאני מפעיל נוסף לקולנוע דן, לא עברתי עם אנשי יחסי-ציבור החמישי תחמתי על זיכרוני דברים, וביום השישי היתה הפתיחה.

עבודה ואירגון-אירועים. אחרי שיחות הבנתי שזהו חומר אנושי טוב, המושפע מסכיבה עבריינית. היחיד שאיתו החוקתי מעמד הוא שווילי, וזה בגלל היושר שלו.

"הוא התחיל אצלי כפועל-נקיון, בערב לפני לכתתי הייתי מפוזר כסף על הריצפה, כאילו במיקרה, ולמחרת, כשבאתי, היה שווילי מחזיר לי את הכסף. פעם גם זרקתי צמיד משובץ יהלומים על הריצפה. כך בהנתי אותו. מוכן ששווילי החזיר לי את הצמיד למחרת. הוא הוכיח יושר מדהים, ומאז אנחנו יחד. אני סומך עליו בעיניים עצומות."

איציק סיפר על נדבנותו. הוא סיפר על עופר ניסים, בן-חסתו, המשמש כתקליטן בקולנוע דן, ובאחרונה הפך איציק למפיק שלו והוציא תקליט שוופר הלחין.

משום-מה רשומים עסקיו של אבנרי על שם בעלים אחרים. מרדכי: השאלה מהימה את אבנרי, ולבסוף הוא ענה לי שכך יותר נוח, כדי שלא

מסתובבים בעולם. הוא בן-יחיד יורש של נכסים עצומים. הוא סיפר על וילה בהרצליה-פיתוח, בעלת בריכת-שיחה מפוארת השייכת לו, על בעלי-החיים שבהם אין לו זמן לטפל, וגנן הבית דואג להם.

אביו, שהתעשר באילת מעבודות-בניה, הועיד את בנו לגדולות ורשם אותו לאוניברסיטה אוכספורד, כדי שילמד מישפטים, שכר לו בית והעמיד לרשותו נהג ורולס רויס, אך איציק העדיף להתחיל בעיסקי-מועדונים ולהגיע לכסף רב בכוחות עצמו.

הוא סיפר ששכר את מועדון התיאטרון מכסף שקיבל כמענק-שיחרור מצה"ל. תחילה היה שומר-סף ועבר בניקוי המועדון, ולאט-לאט התקדם והפך בעלים של מועדונים נוספים בתל-אביב. היום הוא הבעלים של פינגוין, קלאב א' ברחוב יורדי-הסירה, קולנוע דן וולנטינו. הוא נוהג במכונית מרצדס מפוארת, ועכשיו רכש ג'יפ ספורטיבי.

מהו סוד הצלחתו? אבנרי: "הנוער